

Nr 65.

Av herrar **Svensson** i Alingsås och **Lundqvist**, om höjning av minimiåldern för erhållande av tillstånd att föra automobil och tyngre motorcykel.

18 § 1 mom. i Kungl. Maj:ts motorfordonsförordning den 23 oktober 1936 innehåller bl. a. följande bestämmelser:

»Motorfordon må föras allenast av den, som genom av länsstyrelsen utfärdat tillstånd (körkort) berättigats till förande av fordonet.

Körkort utfärdas för förande av automobil, av tyngre motorcykel eller av lättviktsmotorcykel. Körkort, som gäller för förande av automobil, berättigar även till förande av motorcykel samt körkort för tyngre motorcykel även till förande av lättviktsmotorcykel.

Utan hinder av vad ovan stadgas må den, som för erhållande av körkort vill förvärva färdighet i körning av motorfordon, äga företaga övningskörning, om han fyllt 18 år eller, där övningskörning sker med motorcykel, 16 år.»

I 19 § 2 mom. motorfordonsförordningen heter det bl. a.:

»Vid anmälan till förarprov skall sökande förete:

a) åldersbevis, utvisande att han fyllt 18 år eller, om anmälan avser prov för tillstånd att föra motorcykel, 16 år.»

Enligt 20 § i motorfordonsförordningen skall ansökan om erhållande av körkort åtföljas bl. a. av den i 19 § 2 mom. a) omförmälda handling.

Körkort för bil kan sålunda erhållas av den, som fyllt 18 år, och körkort för såväl tyngre motorcykel som lättviktsmotorcykel av den, som fyllt 16 år. Frågan om vilken minimiålder som bör uppställas såsom villkor för erhållande av körkort har förut varit under diskussion. Det har sagts, att våra 18-åringar i allmänhet uppnått den utveckling, som erfordras för att föra bil. Till stöd för de i åldershänseende större kraven på bilförarna har åberopats bl. a., att bilen ställer större fordringar på förarens manövreringsskicklighet, att bilarnas antal är avsevärt större, att bilen tager större del av vägbanan i anspråk och att i bilarna som regel medfölja större antal passagerare.

Sedan motorfordonstrafiken efter krigets slut åter kommit i gång på allvar, ha trafikolyckorna ökat i antal. Många vägfärdande ha oförskyllt fått sätta livet till, blivit lemlästade eller eljest mer eller mindre allvarligt skadade såsom en följd av vårdslös eller överdådig framfart från motorförarens sida. Av tillgänglig statistik torde icke omedelbart framgå, huruvida yngre förare i större utsträckning än äldre färdas ovarsamt. Men det

torde icke vara oberättigat antaga, att antalet trafikolyckor, som vållas av förare i åldern 18—21 år, är relativt stort i förhållande till antalet olyckor, som vållas av förare i äldre åldersgrupper. Vi ha oss sålunda bekant flera fall då unga förare orsakat allvarliga olycksfall på grund av överdådig framfart eller bristande förmåga att rätt bedöma en kritisk situation.

Förklaringen torde åtminstone delvis vara att söka i ungdomens eget väsen. Den ungdomliga entusiasmen, i och för sig så berömvärd, kan lätt förleda den unge föraren att köra allt för fort, att i ungdomligt övermod hålla högre hastighet än som till förekommande av olycksfall betingas av omständigheterna. Det sagda torde äga tillämpning framför allt på de unga bilförarna och avse särskilt bilkörning för nöjes skull, men torde även kunna anföras beträffande förare av tyngre motorcyklar.

På anförda skäl ha vi kommit till den uppfattningen, att en höjning av åldersgränsen för tillstånd att föra bil och tyngre motorcykel, utan att innebära några påtagliga olägenheter, skulle i sin mån bidra till främjande av säkerheten på gator och vägar. För tillstånd att föra bil synes en lägsta ålder av 21 år och för tillstånd att föra tyngre motorcykel en lägsta ålder av 18 år vara lämpligt avvägd.

Vad angår lättviktsmotorcykeln skall ju den vara så inrättad, att den icke kan på horisontell väg framföras med högre hastighet än 40 kilometer i timmen och endast med svårighet kan ändras för högre hastighet. De skäl, som anförts för en höjning av åldersgränsen för tillstånd att föra bil och tyngre motorcykel, kunna därför icke åberopas för en höjning av åldersgränsen även för tillstånd att föra lättviktsmotorcykel. Härtill kommer att lättviktsmotorcykeln visat sig vara ett synnerligen nyttigt fortskaffningsmedel särskilt för anställda, som ha att tillryggalägga lång vägsträcka från och till sin arbetsplats.

Med stöd av det anförda hemställes.

att riksdagen för sin del måtte besluta följande ändrade lydelse av 18 § 1 mom. och 19 § 2 mom. i motorfordonsförordningen:

»18 § 1 mom. Motorfordon — — — fordonet.

Körkort — — — lättviktsmotorcykel.

Traktortåg — — — automobil.

Utan hinder av vad ovan stadgas må den, som för erhållande av körkort vill förvärva färdighet i körning av motorfordon, äga företaga övningskörning med bil, om han fyllt 21 år, med tyngre motorcykel, om han fyllt 18 år, eller med lättviktsmotorcykel, om han fyllt 16 år. Den, som — — — fordonet.

Har den, som — — — fordonet.

Övningskörning — — — trafiksäkerheten.

. 19 § 2 mom. Vid anmälan till förarprov skall sökande förete:

a) åldersbevis, utvisande att han fyllt 21, 18 eller 16 år allteftersom anmälan avser prov för tillstånd att föra automobil, tyngre motorcykel eller lättviktsmotorcykel;

b) intyg — — — avstånd;

c) välliknande — — — samt;

d) bevis — — — denna.

För provet — — — fordonet.»

Stockholm i januari 1948.

Patrik Svensson.

Artur E. Lundqvist.
